

* * *

יוסי גמזו פְּשָׁרֵי תְּשׁוּרָה

מסדר המפקד של רב-אלוף תְּשׁוּרָה כָּבֵד כָּאֵן הוּא
וְכָל הַחֲצָבִים שׁוֹב מְדַגְלִים פֹּה אֵת נִשְׁקָם
מוֹל צֶהָב פְּגִיוֹנֵי קוֹצֵי הַקִּיץ שְׁזָקְנוּ
וְקֶשֶׁר-הַקּוֹשְׁרִים שֶׁל סֵתוֹ צִעִיר סְבִיבָם נֶרְקָם.

וְכִמוֹ בְּהִתְחַיְבוּת בְּכֹתֵב שָׂרָק עַל הַנֶּיֶר הִיא
אֲדָה הַעֲבָדוֹת כּוֹפְרוֹת בָּהּ וְצוֹלְפוֹת בָּהּ כְּפָרְגוֹל
מִתּוֹמִים תְּלֵמֵי חֲרִישׁ אֵת תְּנוּאֵי קָנָם הַלִּינְאָרֵי
בְּעוֹד מַחְזוֹרִיּוֹת הַטֵּבַע מְסֻלּוּלָה עָגֹל.

בְּעוֹד אוֹתָן אַרְבַּע עוֹנוֹת שֶׁל מְמַטְרִים וְחֲרִב
שֶׁבִּקְוֹנֵי צִרְטֵי שֶׁל וִינְלֵדֵי מִתְנַגְנְנוֹת בְּתוֹר
אֲצוּת בְּמִין מְרוֹץ-שְׁלִיחִים בּוֹ סֵתוֹ נִחְלָף בְּחֲרֵף
וְהָאֲבִיב בְּקִיץ כִּי הַזְמַן מוֹסִיף לְחַתֵּר

מִתְלַאוּבוֹת לְדֹלֶף, מִשְׂרָקֵיהָ לְשִׁלְכָת
וּמִטְלִית-שִׁחְקִים שֶׁכֵּלָה תְּכַלֵּת שֶׁל בְּרוּקָד
לְשָׁחֹר פְּרוֹת צִמְרָם שֶׁל עֵבִי-כְּפוֹר מִהֵם נִתְּכַת
סוֹפֵת סִגְרִיר שֶׁתְּפוּפָה קְצוּב-הָאֲבָחוֹת מְרַקֵּד

עַל כָּל גַּגּוֹת עֲרִינוֹ וְכִפְרִינוֹ כְּמוֹ בְּשִׁבְט-
חוֹבְלִים אֲדָה בְּהָאִיר חֲמָה חֲרָפִית חֲרָשׁוֹת וְגַן
נִצְבַּעַת הַתּוֹחֵלֶת בְּיָדָה שֶׁל שְׂדוֹת הַנֶּבֶט
הַמְּסֻתְמָרִים בְּמִלְיוֹנֵי פְּסִיגֵי שֶׁל הַדָּגָן.

כִּי כְּמוֹ בְּקִבְלָה שֶׁבָּהּ לְכָל צְרוּף יֵשׁ פֶּשֶׁר
שֶׁסוּד פְּעֻנְיָחוֹ רַק לְיוֹדְעֵי הַח"ן נִפְתָּר
תְּשׁוּרָה כְּמוֹ מְאוֹתָת לָנוּ בְּקוֹד מְצַפֵּן בְּקֶשֶׁר
בֵּין פְּרוֹזֹת הַנִּגְלָה לְלִירִיקָה שֶׁל הַנִּסְתָּר

שְׂאֵם בְּסֵתוֹ חוֹבֶשֶׁת בְּרִטְיוֹת לְחוֹת שֶׁל רוּחַ
קְרִירוֹת הָעֲרָבִים אֵת כּוֹיּוֹתָיו שֶׁל הַשָּׂרֵב
סִימָן שֵׁשׁ עוֹד זֵיק תְּקוּהָ לְנֶפֶשׁ שֶׁצָּרְרוּהָ
כָּל חֲמֻסֵי הָאֲכֻזָּבוֹת וְהַיְאוּשׁ הָרֵב.

וְאֵם לִילוֹת תְּשׁוּרָה כְּבֵד מְדִיפִים כְּפָרְפוּמְרִיָּה
בְּשִׁמֵי גוֹיְבוֹת וְאֶתְרוּג וְרִיחַ הַדְּסִים
סִימָן שִׁיתְכֵן כִּי עוֹד צְפוּיָה לָנוּ גְלָרִיָּה
שֶׁל רִגְעֵי אֲשֶׁר מִפְתִּיעִים כְּמַעֲשֵׂי נְסִים.

סִימָן שְׁנִיחוּחֵי פְּרִיחַת הַפְּרָדֵסִים הֵם רְמֵז
לֹא רַק לְצוּף הַפְּרִי בְּעֵת שִׁיעוּדוֹ יִגְשֵׁם
כִּי אִם אוֹלֵי גַם לְאוֹתָהּ אֲנִיגְמָה זוֹרְמַת

בין לכבות צמאים לאהבה בהפגשם.

ומשום כך אשרי מי שפשרי תשרי נגלים לו
ומשום כך חשים יודעי הח"ן של חדש זה
שכמו הים המשגר לחוף גלים-גלים לו
כך מתרפק על כסופיו לבנו ההוזה.

וכמו שיש שקצף גל פולט אל היבשת
בקבוק חתום ובו מכתב נשא ממרחקים
כך יש שגם תוגת הצפיה הכי נואשת
זוכה פתאם למה שלו כלנו מחכים.